

Lilou

Onvergetelijke
Verlangens

Ontwerp van symbolen; Beau S.
Baert

ISBN 9789403748054

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of worden openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke (elektronische of mechanische) wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Waar een einde is,
is ook een begin.

Woordje vooraf;

Het boek straalt een balans met erotiek, spanning, intriges uit het verleden en liefde uit. De ene moment zal men het lezen met een lach en de andere keer zal men het lezen met een traan.

Voor de lezer raad ik aan om bij bepaalde hoofdstukken de nodige pauze te nemen, zodat men het allemaal rustig kan plaatsen.

Als auteur ben ik op onderzoek geweest. Ik ben met mensen gaan praten die borstkanker hebben overwonnen of hebben. Zij hebben mij hun verhalen verteld en daar ben ik deze vrouwen meer dan dankbaar voor.

Uit ieder verhaal die ik gehoord heb, heb ik iets genomen om te verwerken in dit boek. Dat kan gaan over een zin, een gebeurtenis, een onderzoek, een gedachte... Wat me vooral bijgebleven is, is de kracht en het doorzettingsvermogen van deze dames om te vechten voor hun leven. Wat een top vrouwen!

De gesprekken die ik met artsen, therapeuten en verplegend personeel heb gehad is en blijft een zeer interessant, aangrijpend en waardevol gebeuren. Deze mensen hebben, ondanks veel werk, de tijd genomen om de nodige uitleg en vragen te beantwoorden die ik had.

Voor de mensen die mijn verhalen of boeken nog niet hebben gelezen wil ik graag even dit uit leggen; Erotiek, seks, lust, verlangens.... het kan een deel van ons leven zijn. Een deel waar wij ons niet hoeven voor te schamen, zolang het met het nodige respect naar onszelf en anderen wordt gegeven. Ik schrijf zeer expliciet als het aankomt op seks. Dit kan voor sommigen misschien choquerend overkomen. Laat dit niet een belemmering zijn om dit verhaal weg te leggen. Verlangens en lust zijn bij iedereen verschillend en dat is helemaal oké. Oordeel niet iemand die niet houdt van seks. Oordeel niet iemand die houdt van kletsen op de billen. Iedereen is verschillend en iedereen heeft verschillende verlangens en belemmeringen. Iedereen heeft ook een andere manier om zijn leven te leven en dat is wat ik met dit boek wil duidelijk maken.

Ellie en June, de hoofdpersonages uit het boek, hebben hun levensstijl, hun manier van leven... Plots krijgt een van hen de diagnose borstkanker. Hun leven staat stil. Hun leven krijgt een totale nieuwe wending. Hoe gaan ze daar mee om?

Hoe kunnen ze een manier vinden om samen hun leven opnieuw op te bouwen? Gaat dit simpel zijn, nee. Zal het zoeken zijn, ja. Maar ze komen er wel, samen.

Een manier van leven wordt plots ingedrukt met een grote pauzeknop. Deze pauzeknop zorgt ervoor dat je opnieuw moet gaan zoeken om een leven te bouwen die goed aanvoelt, met vallen en opstaan. Het is een herontdekking, net als een puber die in de tienerjaren op ontdekking gaat naar zijn eigen weg, zijn eigen verlangens, zijn eigen seksualiteit.

Ook Ellie en June gaan op herontdekking. Daar waar vroeger een klets op de billen leuk aanvoelde, neemt het plaats voor een streling op de zij.

Het is zoeken en herontdekken...

Sta open voor dit verhaal. Ik garandeer dat dit een (her)ontdekking zal worden.

Liefs Lilou

Het leven is een geschenk,
open het iedere dag met
bewondering.

Proloog

Zachtjes kroop Ellie uit bed, haar voeten raakten de koude vloer. Voorzichtig ging ze naar beneden. Het maanlicht scheen doorheen de vensters. Ellie speurde het leefgedeelte af en trof hen alle drie aan op de lounge. Er verscheen een glimlach op haar gelaat.

June lag vredig te slapen met Churchill op haar schoot, de langharige grijze beige poes. In haar armen lag hun nieuwe huisgenoot, Louis, een kortharige zwarte kater. Ze hadden hem gistermiddag opgehaald in het asiel. De nieuwkomer en Churchill konden nog niet goed met elkaar opschieten.

Louis was de enige die het had overleefd. Zijn broertjes en zusjes waren gestorven. De kleine wezentjes waren gevonden in een plastic zak vlakbij een container. Het verhaal had Ellie en June behoorlijk geraakt en dat zorgde ervoor dat de keuze om hem mee te nemen, vrij snel gemaakt was. Ellie huiverde bij de gedachte dat mensen harteloos tot zoiets in staat waren en toch... als ze keek naar alles wat zowel June als zij hadden meegemaakt de

voorbije jaren, dan wist ze diep vanbinnen dat mensen ver gaan om hun doelen te bereiken.

Ze legde het deken, die half op de vloer lag, over haar vrouw.

‘Hey, niet weggaan lief.’ Junes hand hield haar tegen. Ellie gaf er een kus op.

‘Jullie liggen hier zo mooi. Er is geen plaats voor mij.’

‘Er is altijd plaats voor jou,’ verlegde June zich. Voorzichtig kroop ze erbij en legde ze zich innig in de armen van haar vrouw. Een tedere kus op haar voorhoofd zorgde voor een aangenaam gevoel.

‘Heeft Churchill nog gegromd?’

‘Ja,’ antwoordde June met een schorre stem, terwijl ze met enkele nagels over Ellies arm streefde. ‘Het zal nog even tijd nodig hebben vooraleer ze aan elkaar gewend zijn.’ De aanraking voelde fijn aan, waardoor ze zich inniger verborg in de armen. Churchills oren waren gespitst, maar hij deed geen moeite om zijn ogen te openen.

‘Ik denk dat ik toch maar naar boven ga,’ deed Ellie even later mee. ‘Blijf jij maar hier als je dat wil.’ Ze kustte June op de wang.

‘Wacht, dan ga ik met je mee. Deze twee kerels kunnen nu wel zonder ons verder.’ Voorzichtig kropen ze uit de sofa. Ellie legde het deken over de katten.

‘Slaap maar verder en waak over je nieuwe vriend,’ richtte ze zich naar Churchill en ze aaide over zijn kop. De kat vond het maar niets om met zijn nieuwe kompaan in de lounge alleen te liggen. Hij sprong eraf en ging elders liggen. ‘Jij koppig beest,’ lachte Ellie. Daarna draaide ze zich om en nam de hand van June vast om naar boven te gaan.

Met een sereen gevoel kropen ze dicht tegen elkaar aan in bed.

‘Ik hou van je.’

‘Ik ook van jou lief.’

‘Ik wil dat je enkel naar mij kijkt. Ik voer het woord. Ik kies de mannen. Ik bepaal wie jou mag aanraken,’ somde June kordaat op, terwijl ze zich naar haar echtgenote richtte. ‘Je spreekt niemand aan, enkel mij als het nodig is. Je weet wat we hebben afgesproken. Tweemaal met je ogen knippen betekent ja en...’

‘Driemaal,’ onderbrak Ellie haar, ‘betekent nee.’

‘Wat met grenzen?’ vroeg ze door.

‘Groen is: ga door, oranje is: doe het rustiger aan, rood is: stop onmiddellijk.’

‘Heel goed,’ knikte June tevreden. ‘Ben je zeker dat je hiermee wil doorgaan?’

‘Ja hoor, heel zeker.’ Verrukt bogen ze naar elkaar en kusten hartstochtelijk.

‘Vertrouw je mij?’ vroeg June voordat ze uit de auto stapte.

‘Ja Meesteres, ik vertrouw je.’

‘Draai je om. Ik heb nog iets voor je.’

Ellie draaide zich om en wachtte gespannen af. Haar handen voelden klam aan en haar hartslag steeg. Ze was

zenuwachtig voor wat June in gedachten had, maar zoals altijd had ze het volste vertrouwen.

Vluchtig schrok ze wanneer een koud voorwerp rond haar nek werd gedaan.

‘Rustig maar lief,’ stelde June haar gerust. Ellie voelde met enkele vingers over het object, maar een hand hield haar tegen.

‘Daar heb ik je geen toestemming voor gegeven,’ sprak de kordate stem verder. Zonder tegenpruttelen legde ze de hand naast zich neer en wachtte af tot er verdere instructies werden gegeven. Diep vanbinnen voelde Ellie een euforisch gevoel dat ze niet kon verwoorden. Zij gaf de controle over aan haar Meesteres en tegelijk had zij de touwtjes in handen over deze gebeurtenis. Als zij *rood* zou zeggen, dan stopte alles onmiddellijk. Dit woord en dat verrukt gevoel gaven haar de controle en de macht over wat er zich afspeelde.

Zonder dat June het opmerkte, keek ze kort in de achteruitkijkspiegel en zag het voorwerp rond haar nek. Het was een zwarte lederen Collar versierd met twee wolven die een gouden ketting in hun muil droegen. In het midden was er de mogelijkheid om er zelf iets aan vast te

koppelen. Onopgemerkt glimlachte ze met dit mooie geschenk.

‘Het is gemaakt van echt goud,’ hoorde ze June vastberaden zeggen. ‘Denk je dat ik het niet gezien heb dat je vluchtig hebt gekeken, jij stoute meid.’ De bruuske handeling dwong Ellie om op te kijken. ‘Hier zal ik je voor moeten straffen.’ Ze leek er niet van onder de indruk en smachtte innig om op haar blote kont te krijgen.

‘Ik kan niet wachten,’ lispelde ze stoeierig. ‘Speel met mij, Meesteres.’

June voelde een onweerstaanbare drang toen dit werd gezegd. Ze kneep hard in Ellies kin en dwong haar om dichterbij te komen.

‘Jij gaat smeken om te stoppen.’ Hun lippen waren enkele millimeters van elkaar. ‘Jij zal krijgen wat een stoute meid als jij verdient.’ Voorzichtig legde ze haar lippen op die van Ellie en net wanneer ze zich wou terug trekken, beet ze erin. Een klein druppeltje bloed kwam tevoorschijn. June wachtte af... tot de druppel groot genoeg was om af te likken. De warme ijzeren smaak slikte ze door met lust.

‘Kom laten we naar binnen gaan. Voor ik je hier helemaal verslind.’

De gastheer, een oude vriend, verwelkomde hun hartelijk. Hij organiseerde zowel privéfeestjes als dat hij een eigen BDSM-ruimte had die hij verhuurde aan geïnteresseerden. Voor deze avond werden Ellie en June uitgenodigd op de opening van zijn eerste parenclub. Eentje, die net als zijn speelruimte en feestjes, klasse uitstraalde. Cognackleurige en beige banken stonden op bepaalde plaatsen. Het walkingdinner werd geserveerd door charmante jonge mannen en vrouwen, die elegant gekleed waren. De dansvloer werd ingeruild voor rustgevende muziek waardoor communicatie tussen mensen gemakkelijker verliep. Geen neon lichten die sfeer moesten uitstralen. Eerder heldere verlichting waar iedereen elkaar kon zien. De geur van zweet en seks was hier niet aan orde. Wel kruidige essentiële oliën, die in glazen flessen met geurstokjes op de grond lagen door de hele ruimte.

In stilte speurden Ellie en June deze aangename omgeving af. Hun blikken hadden geen woorden nodig, het voelde als thuiskomen.

Ellie ging naast June op de bank zitten. Ze voelde hoe enkele vingers over haar rug streelden. Een prettig gevoel tintelde tussen haar benen. De andere hand zat verstrengeld in de hare.

‘Gaat het?’ Tweemaal knipperde ze met de ogen. Een charmante jonge dame, die er werkte, bood hun een glas champagne aan. ‘Heb je dorst?’ Opnieuw knipperde ze twee keer. ‘Ik wil dat je hier blijft zitten,’ gaf June zacht aan. ‘Ik moet een paar dingen regelen.’ Aarzelend hield Ellie haar tegen. Ze wou in geen geval alleen achterblijven. ‘Maak je maar geen zorgen. Ik ben niet ver weg,’ suste haar vrouw. ‘Als iemand bij je komt zitten en vragen begint te stellen, dan doe je gewoon teken dat je moet zwijgen. Begrepen?’ Nogmaals knipperde ze twee keer met de ogen. ‘En...,’ voegde June er ernstig aan toe, ‘ik hou je in het oog.’ Als laatste knipoogde ze en ging weg.

In de bij elkaar horende lingerie set ging Ellie comfortabeler zitten op de bank. Ze volgde June met haar ogen en wachtte gespannen af tot ze zou terug komen. Onopvallend friemelde ze aan enkele vingers, maar liet de vingernagels met rust. June had het haar afgeleerd. Waardoor Ellie nu mooie lange nagels had. Voor deze avond had ze er een rode kleur op gelakt.

Het duurde even voor June genoeg kandidaten had gevonden. Vijf, had ze in gedachten en momenteel waren het er vier. De ogen van Ellie en haar kruisten elkaar geregeld. Het voelde zeer imposant om te zien hoe haar onderdanige vrouw keurig neerzat op de bank en afwachtte tot ze zou terug komen. Een warm gevoel overspoelde haar even, maar haar genot liet ze bedaren, dat zou later komen op de avond.

In de verte zag ze een man voortdurend naar Ellie kijken. Het zou niet lang duren vooraleer die zijn kans zou gaan wagen... even later zag ze hem elegant naar de bank toestappen. Op afstand hield June het schouwspel in het oog.

Bewonderend keek ze hoe de charmante man zijn best deed om haar vrouw te doen praten, zonder succes. Al zag ze wel dat Ellie het moeilijk kreeg en ongemakkelijk begon te friemelen. *Tijd om haar uit dit lijden te verlossen*, grijnsde June triomfantelijk.

‘Wel,’ herkende Ellie de dominante stem en ontspande zodra de vertrouwde arm haar vast nam. ‘Ik laat je even alleen en je hebt al gezelschap. Wie hebben we hier?’ Ze

keek niet op, zeker niet wanneer de man aanstalten nam om te vertrekken. Licht beet Ellie op haar lip om niet in de lach te schieten.

‘Ik dacht... sorry... ik wou niet.’ De man wist niet goed hoe hij zich moest gedragen. June begon hard te lachen.

‘Geen zorgen,’ hoorde ze June de man gerust stellen. ‘Ga terug zitten en vertel me eerder wat je zo aantrekt om hier bij mijn vrouw te komen zitten.’ Ellie zag in een oogwenk de man ontspannen. Hij kruiste zijn benen en zwaaide zijn armen over de leuning van de bank.

‘De elegantie van haar mooie lange benen,’ was het eerste dat hij antwoordde. Blozend keek ze even op en zag hem glimlachen. ‘Al moet ik bekennen dat, nu ik dichterbij zit, de sproetjes in haar gelaat ook best aantrekkelijk zijn.’ Men sprak over haar alsof het leek dat ze er niet bij zat. Iets in haar wou er iets op zeggen, maar liet het uiteindelijk voor wat het was. De streling die volgde in de nek maakte haar attent dat dit hoorde bij het rollenspel.

‘Ik zie,’ zei hij, terwijl hij naar voren leunde. ‘Dat u ook sproetjes hebt.’ Zijn toon klonk charmant en tegelijk overheersend.

‘Wat een merkwaardige manier om iemand te versieren,’ grapte June en leunde eveneens naar voren. De man had oog voor detail. Er was ook zijn mannelijke kant, die dominerend aanvoelde, maar dat had geen impact op haar. Sterker nog, dit was een troef die ze maar al te graag wou testen.

‘Vertel me,’ wond ze er geen doekjes om, ‘wil je haar neuken?’ Oncomfortabel keek hij naar hen. ‘Want dat is toch de hoofdreden waarom je bij haar komt zitten, of niet?’ Met een doordringende blik keek ze hem aan. June voelde hoe hij zijn ongemak uitstraalde door zijn ogen neer te dalen en zijn armen naast zich legde. Zijn dominante kant was van korte duur. Dat vond zij heerlijk. Zij voelde zich machtig in de rol die ze speelde, zowel tegenover Ellie als anderen. ‘Wel,’ drong ze verder aan. ‘Heb ik het mis?’

‘Nee, helemaal niet. Ik bedoel...’ hij kwam niet uit zijn woorden. ‘We zitten hier tenslotte op een plaats waar deze mogelijkheid kan en mag dus...’ June legde een hand op zijn knie.

‘Het is oké hoor,’ stelde ze hem lachend gerust. ‘Je mag haar neuken, maar wel zoals ik het zeg.’

Ellie richtte zich naar June toe en kneep onopvallend in enkele vingers. Ze wou met de ogen knipperen, maar die negeerde de blik en praatte verder met de man.

‘Je draagt een condoom en neukt haar enkel langs achter. Geen anaal, gezoen of gelijk. Je verlaat de ruimte als je eenmaal bent klaargekomen.’ Ellie luisterde en vroeg zich af met hoeveel mannen ze dit had afgesproken. Het idee om door verschillende mannen geneukt te worden, wond haar op. Het was altijd een verborgen verlangen geweest. Nu leek deze fantasie werkelijkheid te worden. Ellie vond het boeiend hoe haar Meesteres het waarmaakte.

‘Hoe lang is je penis in erectie?’ hoorde ze June geïnteresseerd vragen.

‘Twintig centimeter.’ Met een tevreden grimas beet Ellie op haar onderste lip en keek tussen zijn benen.

‘Is dit de gepaste lengte die je in je wilt voelen?’ Streelde June een haarlok naar achteren. Verrukt keek ze op en knipperde twee maal met de ogen. ‘Goed, dan is het tijd dat we naar boven gaan. Zullen we?’

‘Kniel,’ beval June, ‘en kijk pas op wanneer ik het zeg.’ Zonder ongemak knielde Ellie met een blik naar de donkere vloer. Er sidderde een fijne prikkeling van opwinding doorheen haar lichaam. Een hand streefde doorheen haar haren. ‘Flink van je,’ lispelde de zachte stem. ‘Ben je klaar om deze beproeving te ondergaan?’ Ze knipperde tweemaal, terwijl June in kleermakerszit recht voor haar kwam zitten. ‘Mooi zo. Zit je comfortabel?’ Ellie spreidde de benen en steunde op beide handen. Daarna keek ze op en knipperde twee keer. Ze zag hoe verrukt June keek; trots en opgewonden. Het prikkelende gevoel overheerste haar nog meer.

‘Blijf kijken naar mij,’ fixeerde June met kordate stem, ‘en onderga.’ In geen geval voelde Ellie zich bang, onzeker of onveilig. Er heerste een kalm en veilig gevoel, enkel en alleen omdat ze het volste vertrouwen had in haar Meesteres en vrouw.

Er kwam iemand de ruimte binnen. Nog voordat ze zich kon bedenken wie het zou kunnen zijn, voelde Ellie hoe

iemand haar bij de heupen greep en zonder voorspel iets in haar vagina duwde. Een kreet ontglipte haar. Ogen sperden zich open, terwijl ze stevig werd genomen. Steunend op handen vond ze het moeilijk om het evenwicht te houden, maar haar ogen ontweken die van June niet. Op een ijdele manier keek zij haar strak aan en leek mee te genieten van dit schouwspel. Ellie had geen idee wie of wat haar neukte. Een man, een dildo, een vrouw met een voorbindpenis... het maakte ook niet uit. De combinatie van de prikkels, de blik en de controle van deze gebeurtenis zorgden voor een onwaarschijnlijke sensatie diep vanbinnen.

De bewegingen namen af. Waardoor ze het jammer vond dat het weldra voorbij was. Vluchtig zag ze hoe haar Meesteres teken deed dat de volgende mocht komen.

‘Wat dacht je?’ sprak June verwaand. ‘Dat het nu al voorbij was?’ Ellie knipperde niet, maar glimlachte in de plaats.

Even schrok ze wanneer de volgende kandidaat met iets beenhard over haar vulva streekte, om het vervolgens in één ruk in haar te duwen. Ellie perste haar lippen op elkaar. Deze had een dikkere omtrek dan de eerste, maar het voelde niet onaangenaam. Een zucht ontglipte meerdere malen.

De prestatie duurde niet zo lang, helaas.

De derde kwam en deed zoals de anderen voordien. Het vergde energie, net als de last in haar handen en knieën. Door het zuchten voelde haar keel droog aan. Ellie dacht dat June het hierbij zou laten, maar niks was minder waar.

De vierde persoon knielde tussen haar benen en maakte aanstalten om in haar te komen.

‘Groen, oranje of rood?’ vroeg June resoluut. Ellie leek te aarzelen. De tintelingen in haar handen begon vervelend te worden. Ook haar knieën voelden pijnlijk aan door het schuren tegen de vloer.

‘Wel?’ drong de stem van haar Meesteres aan. ‘Geef antwoordt.’ Ze knarste de tanden op elkaar. Ondanks de pijnen en ongemakken, was de enorme drang om door te gaan sterk aanwezig. Een extatisch gevoel dat boven het lichamelijke ging.

‘Groen,’

‘Ga je gang, neuk haar maar.’ Ellie voelde de onbekende binnendringen.

‘Je vindt dit lekker, is het niet?’ De ernstige blik ontweek haar geen moment. Zachtjes kreunde Ellie, ze kon niet ontkennen dat dit lekker was. ‘Zo lekker,’ plaagde June verder, ‘dat je op het punt staat om klaar te komen, niet?’

Er wakkerde een intense prikkeling op, maar ze wist dat tijdens zulke momenten klaarkomen enkel mocht als haar Meesteres het zou toelaten. Tweemaal knipperde ze met de ogen. Het topje van Junes tong likte over haar wang.

‘Wat zou je ervan vinden als ik een handje toesteeek?’ daagde June uit. ‘Laat die jongeman je verder neuken terwijl ik met mijn vingers over je clitoris streel.’ Ellie voelde hoe het tintelend gevoel tussen de benen moeilijker onder controle te krijgen was. Ze knipperde twee maal met de ogen, met de hoop dat haar Meesteres zou doen wat ze had gezegd.

‘Geduld is een mooie deugd,’ grijnsde June beslist en kantelde naar achteren. ‘Misschien moet je nog maar even wachten op deze beloning.’ Zonder tegenpruttelen onderging Ellie de handeling verder. Ze genoot van de prikkeling en de uitdaging. Diep vanbinnen wist ze dat de onderwerping zou beloond worden. Wanneer, daar had ze geen idee van.

Bij de vijfde persoon, zag Ellie hoe June verrukt vooroverboog en glimlachte.

‘Bij hem mag je klaarkomen.’ Ze voelde hoe hij zijn ruwe handen om haar heupen greep. Zonder moeite drong hij

zijn erectie naar binnen en ging diep. Naar haar gevoel leek hij een zeer lange penis te hebben.

‘Oooh jaaaa,’ flapte Ellie er kreunend uit. Het was voor het eerst, sinds het begin van deze avond, dat ze iets zei. Ellie zag hoe June een wenkbrauw optilde en het hoofd schuin hield. Een moment van teleurstelling overspoelde haar, want ze had niet gehoorzaamd. Dit zou ervoor zorgen dat ze geen beloning zou krijgen.

‘Jongeman, ik hoop dat je uithoudingsvermogen groot is, want dit kan nog even duren.’ Teleurgesteld keek Ellie naar de grond. ‘Kijk naar mij,’ tilde een vinger haar bij de kin. De blauwe ogen van haar Meesteres schitterden van puur genot. ‘Toon mij hoe waardig je bent en kom pas klaar als ik ben klaargekomen.’ June duwde Ellies hoofd tussen haar benen. Het rook naar zweet en opwinding. Verrukt schoof ze het slipje opzij en proefde vocht. Dit alles maakte het nog moeilijker om haar eigen orgasme onder controle te houden, maar ze likte, zweeg en keek naar haar Meesteres, die genoot van deze handeling. De man pompte iets langzamer. De pijn in haar knieën en het slapend gevoel in haar handen vergat ze even.

Er verschenen rode vlekken in de nek van June. Daaraan wist ze dat zij ieder moment zou klaarkomen. Ze likte

sneller, terwijl de man terug haastiger pompte. *Nog even en...* June greep haar bij de haren en duwde haar gezicht dieper tussen de benen.

‘Oh fuck...’ Overtollig vocht vloeide uit de vulva van haar Meesteres en Ellie likte het met smaak naar binnen. Nu was het haar beurt om klaar te komen, dat had June bevolen. Smekend keek Ellie naar haar Meesteres om zeker te zijn. ‘Doe maar lieverd,’ pufte June tevreden. Ze sloot de ogen en focuste zich op de prikkelingen die ze voelde. De strelingen op haar clitoris die volgden brachten haar in een extatische sfeer. Ellie beet op haar lip wanneer ze voelde hoe het orgasme door haar lichaam sidderde. Zuchtend en kreunend keek ze naar June, die tevreden terug keek.

De man kwam even na haar klaar. Zonder iets te zeggen vertrok hij uit de ruimte. Ellie kon nog net een glimp zien van de jongeman. Het was dezelfde die bij haar was komen zitten. Een heimelijke glimlach kwam tevoorschijn.

‘Vond je het lekker?’

‘Ja,’ schoof Ellie een voet in de zwarte pump. ‘Het was heel lekker... en leuk.’ Dat laatste zei ze met een knipoog. Met een elastiek bond ze haar haren vast in een paardenstaart. ‘Zijn er mensen komen kijken?’ Het leek

haar best opwindend om te weten of er nieuwsgierige blikken waren komen kijken.

‘We hebben wel wat kijkers gehad,’ fronste June het voorhoofd. ‘Heel veel zelfs.’

‘Hoeveel?’

‘Ik heb ze niet geteld. Tenslotte moest ik me focussen op jou, niet op het kijkend publiek. Wat telt is dat wij genoten hebben, niet?’

‘Zeker en vast. Ik heb er echt van genoten,’ bloosde Ellie. ‘Jij ook?’ June knikte eveneens en kwam dichterbij.

‘Kom, laten we gaan douchen. Daarna kunnen we nog iets drinken en dan gaan we naar huis. Goed?’ Ellie ging akkoord en volgde. Een naar gevoel in haar borst overheerste haar plots. Ze had er al enige tijd last van.

‘Wacht even.’ Met haar hand wreef ze over de plek.

‘Wat is er? Heb je ergens pijn?’

‘Het is niets. Het is alweer weg.’

‘Zeker?’

‘Ja, het komt denk ik door alle hevige prikkels van de afgelopen uren. Eenmaal thuis kunnen we het rustiger aan doen.’

‘Mmmh, gromde June lachend. ‘Dat denk jij maar.’

Vertrouw op je eigen
kracht en aanvaard hulp.

Het getik van de balpen bracht June in een trance. Ze tikte op het ritme dat zij onder controle had. Henk, die rechtover haar zat, leek zich er niet aan te ergeren. Hij bleef verder opsommen waarom ze Sacha, een model die al enkele jaren voor het Modehuis werkte, moesten ontslaan.

‘Bij de laatste fotoreportage heeft ze de fotograaf aangevallen en hem gezegd dat hij niks van zijn beroep kende, terwijl die man al meer dan vijftien jaar in het vak zit. Hij kon er niet mee lachen toen hij me opbelde en dit vernoemde. Hij dreigde zelfs...’ Henk stopte even en richtte zijn blik naar het plafond. Alsof hij diep moest nadenken over hoe hij dit best zou kunnen verwoorden. ‘Dat als dit het nieuwe soort mentaliteit van onze modellen is, hij niet meer met ons wil werken.’ June hief haar wenkbrauw op. Een stopzetting van een samenwerking beviel haar niet. Zulke situaties zorgden voor slechte reclame en dat probeerde ze te vermijden.

Een tijd lang had Henk het van haar overgenomen en ondanks dat hij zijn best deed om zowel het bedrijf te runnen, als zelf te ontwerpen, leek de combinatie van beiden voor hem te zwaar te zijn. Waardoor de naam van

het modebedrijf een mindere waarde kreeg in de modewereld. Nu June terug was, verdeelden ze de taken. Op deze manier kon ook zij zich weer wat meer richten op ontwerpen.

‘Wat denk je?’ vroeg Henk. ‘Bel ik haar op om naar hier te komen, of doe jij het?’ June twijfelde. De balpen tikte nog steeds op de glazen tafel. ‘Ze heeft genoeg kansen gehad,’ ging hij verder. ‘De andere modellen zijn het spuugzat hoe Sacha hen uit de hoogte behandelt. Ze pest hen voortdurend. Zowel Ellie als ik hebben haar al enkele keren hierop aangesproken, zonder succes. Nu lijkt ze niet alleen arrogant te doen tegenover hen, maar ook tegen de mensen waar we mee samenwerken. Dit lijkt me een stap te ver.’ June stopte met de balpen en legde hem naast haar smartphone.

‘Je hebt gelijk,’ stemde ze in, ‘maar ik wil het eerst nog eens bespreken met Ellie. Ik wil weten wat zij hiervan vindt.’

‘Voor mij goed,’ knikte Henk. ‘Zij werkt tenslotte het meest met hen.’ Henk nam aanstalten om de tafel te verlaten. ‘Zullen we na het weekend een beslissing nemen?’

‘Prima,’ antwoordde June. Ze tikte op het scherm van de telefoon. Het was voorbij half vijf. ‘Ik moet gaan. Kijk jij eens naar dat ontwerp met die jumpsuit, die ik heb gemaakt. Het lijkt me een goed idee om het in de taille af te werken met kant, tenzij jij een beter idee hebt.’

‘Ik bekijk het eens,’ wreef hij over zijn sik. ‘Al lijkt het me geen slecht idee. Tot maandag alvast.’ June nam haar spullen bij elkaar en zwaaide kort.

‘Hey lief,’ belde ze Ellie vanuit de auto op, ‘ik ben er binnen tien minuten.’ June hoorde geroezemoes en gelach.

‘Dat is goed,’ hoorde ze zeggen. ‘Ik ga me even opfrissen in het toilet en dan kom ik naar buiten.’

‘Prima, ik zal met de auto naar dat pleintje rijden. Kom je tot daar?’

‘Ja, doe ik. Tot zo.’ June reed met een tevreden gevoel de baan op. Het was eind oktober, de dagen begonnen te korten. June keek hoe de zon onderging achter de horizon. Ze keek naar links, de bladeren op enkele bomen kregen stilaan een ander kleurtje. June hield van de herfst, net als van de lente. De natuur toonde een pure schoonheid aan de hand van kleuren. Als artistieke ontwerpster waren dit de inspiratiebronnen van haar creaties.

In de verte stond Ellie trippelend van de ene voet op de andere. Ze leek koud te hebben. Het verwonderde June niet toen ze zag wat haar vrouw droeg; een fleurige zomerjurk.

‘Jij lijkt vanmorgen vergeten te zijn dat de zomer al enige tijd voorbij is,’ benadrukte ze ontspannen. ‘Nooit gedacht om een jasje mee te nemen?’

‘Ik was het vergeten,’ drukte Ellie haar lippen tegen haar wang.

‘Wat? Dat jasje of dat de zomer voorbij is?’ vroeg June verward.

‘Allebei,’ lachte haar vrouw, terwijl ze haar handen warm over elkaar wreef.

‘Je bent me er eentje,’ rolde June met haar ogen. ‘Kom hier dat ik je opwarm.’ Ze trok haar blazer uit en deed hem over Ellies schouders. ‘Beter zo?’ Tevreden nestelde haar vrouw zich in de warmte van het jasje.

‘Veel beter.’ Als bedanking kreeg June een klapzoen.

‘Hoe is het gegaan met het nieuwe model?’ vroeg June na een tijdje. ‘Heeft hij zich niet te ongemakkelijk gevoeld?’

‘In het begin was hij wat zenuwachtig, maar ik heb hem snel op zijn gemak kunnen stellen en vervolgens ging het vrij vlot. Hij vond het vooral in het begin onwennig toen de fotograaf en nog enkele andere mensen stonden te staren,’

hoorde ze Ellie vertellen. 'Ik ben toen bij hem gaan staan en heb gevraagd aan de anderen om zich om te draaien. Dat heeft ervoor gezorgd dat hij zijn badjas kon uittrekken zonder het gevoel te hebben begaapt te worden.' June knikte tevreden. 'Toen ik hem vroeg of hij er klaar voor was, hebben ze zich omgedraaid en is de fotograaf onmiddellijk begonnen met fotograferen.'

'Dat heb je goed gedaan,' kneep ze zacht tussen Ellies dijen. 'Ik ben trots op je.' Vluchtig keek ze opzij en zag haar blozen. 'Je moet niet zo bescheiden zijn. Wat je doet met de modellen is echt knap. Het is niet aan iedereen weggelegd om mensen te begeleiden in dit vak. Laat staan met mensen die een beperking hebben, littekens, vervorming, een ledemaat minder. Nee lief, dit doe je echt heel goed, bravo.' Ze voelde hoe Ellie een hand op de hare legde en er zachtjes in kneep.

'Ik zou het niet kunnen zonder jou aan mijn zijde.' De tedere kus die volgde op haar wang gaf June een zeer aangenaam gevoel vanbinnen. 'Hoe was jouw dag?' veranderde Ellie van onderwerp. 'Heb je jouw ontwerp kunnen afwerken?'

‘Ja hoor,’ antwoordde ze tevreden. ‘Henk ging het dit weekend eens bekijken, maar ik heb er een goed gevoel bij dat hij het goed zal vinden.’

‘Ga je het dan gebruiken voor de presentatie in februari?’

‘Ik denk het wel.’ June remde en liet een paar mensen oversteken aan het zebrapad. ‘Henk en ik hebben het ook over iets anders gehad.’ Ze stopte even en wist dat Ellie het zeer moeilijk vond om haar mening te uitten als het op ontslag neer kwam. Ondanks dat Henk en zij de baas waren van het bedrijf en zij de knopen moesten doorhakken. Toch vond ze het zeer belangrijk om de mening van haar vrouw te horen. ‘Henk heeft telefoon gekregen in verband met de laatste fotoreportage die Sacha heeft uitgevoerd. Blijkbaar is die niet verlopen zoals het zou moeten,’ deelde June mee, terwijl ze de weg in het oog hield. ‘Erger nog. De reportage is niet afgerond omdat Sacha het nodig vond om de man erop te wijzen dat hij er niks van kende als fotograaf, terwijl die persoon al jaren in het vak zit. Ze is kennelijk in een kwade bui vertrokken.’

‘Oh jee, dat is inderdaad niet best. Zeker niet, omdat ik haar enkele weken geleden nog heb aangesproken over het feit dat ze haar manier van uiting moet aanpakken. Sacha

kan zeer zelfingenomen overkomen en dit valt niet in goede aarde bij iedereen. Wat kunnen we eraan doen?’

‘Ik vrees dat ze genoeg kansen heeft gehad en dat dit haar laatste was.’ June hoorde de diepe zucht. In een oogwenk betrapte ze Ellie friemelen aan enkele vingers. ‘Niet doen, lief,’ schoof ze de hand in de hare. ‘Niet prutsen en jezelf zeker niet schuldig voelen. Het is wat het is en het lijkt me dat Sacha voldoende kansen heeft gehad om zich te herpakken. Dit is de beste manier om haar dat duidelijk te maken, denk je niet?’ June draaide het stuur naar links. Binnen enkele minuten waren ze op hun bestemming.

Ze keek even opzij en zag Ellie over haar linkerborst wrijven.

‘Heb je weer last?’

‘Ja, het gespannen gevoel blijft,’ klaagde ze ergerlijk. ‘Het doet geen pijn hoor, maar het blijft een vervelend gevoel. De ene moment wat lastiger dan andere.’ June trok een verontrustende blik.

‘Wanneer was de afspraak ook weer bij de gynaecoloog?’

‘Volgende week vrijdag pas.’ Dat was nog een week wachten.

‘Als het niet gaat dan zou ik toch maar eens bellen naar de huisarts gaan of die je niet sneller kan helpen om bij de gynaecoloog te gaan.’

‘Tot dan kan ik wel wachten hoor en anders moet jij me nog maar eens een lekkere borstmassage geven,’ vleide Ellie zacht. ‘Na ons bezoek in de parenclub vorige week vond ik het best wel lekker hoe je me erna verwend hebt met die overheerlijke massage.’ June krulde de lippen en kon niet ontkennen dat het lekker was, zowel het moment in de club waar ze willekeurig mannen had gekozen die haar vrouw mochten neuken. Als het moment erna waar ze Ellie verwend had met een lichaamsmassage, met happy ending.

‘Dat klinkt een voorstel om moeilijk te weigeren,’ sprak ze opgewonden. ‘Laten we afspreken dat we nu samen iets gaan eten en dat ik je daarna, als we terug thuis komen, jou een uitgebreide verwenbeurt zal geven, inclusief borstmassage.’

‘Mmm, ik kan niet wachten.’

‘Hallo, hallo, blij dat jullie er zijn. Kom toch binnen,’ verwelkomde Marleen hen. ‘Oh Ellie, wat zie je er goed uit.’ Tevreden gaf ze drie kussen en een stevige knuffel aan haar schoonmoeder.

‘Dag mam,’ ging June als laatste binnen in de hal.

‘Hallo lieve schat, je straalt eveneens. Zo fijn,’ beaamde de vrouw blij. ‘Jullie stralen allebei, dat betekent dat jullie goed voor elkaar zorgen. Mooi zo.’ Ellie bloosde en keek naar June, die met haar ogen rolde. Ze hoorde aan de manier waarop Marleen hen verwelkomde dat ze zeer euforisch was voor deze avond. Hoe kon het ook anders. Geregeld kwamen ze langs, maar het was de eerste keer dat ze samen zouden zitten met de nieuwe partner van Olivier, Junes broer. Voor het eerst sinds Ellie deel uitmaakte van de familie, had hij iemand leren kennen. Buiten zijn losse flodders, was dit de eerste keer dat hij zijn nieuwe vriendin zou voorstellen aan zijn ouders, zus en schoonzus.

‘Ze zijn er al,’ fluisterde Marleen voordat ze naar het leefgedeelte gingen. Ellie knikte en zag June diep adem